

SCIPIONIS
GENTILIS
PARERGORVM
AD PANDECTAS
LIBRI II.

ORIGINVM LI-
ber singularis.

Cum indice rerum & verborum
copiosissimo.

Cum gratia & priuilegio. Cas. Mai. ad decenn.

FRANCOFVRTI,

Ex offic. typographica Nicol. Bassæi,

ANNO cdo 1o xii

FRIDERICO III. CO-
MITI PALATINO

ad Rhenum.

PRINCIPI HAEREDI-
TATE SEPTEMVI-

ro, Speiq;

AVGVSTÆ ADOLESCENTI.

SCIP. GENTILIS

S. D.

VOD pleriq; o-
mnes solent, qui
lucubrationes su-
as magnorū vi-
rorum nomini-
bus inscribunt,

itā testari atque itā credi cupere,
quasi illorum solis auspicijs in
lucem prodeant: id ego nunc de
lucubratiuncula isthac mea verè
& latinè videor adfirmare posse.
Nam quo die; Princeps, adole-

A 2 scen-

SCIP. GENTILIS
PARERGORVM
AD PANDECTAS
LIBER I.

Cap. I.

De Grammaticis eorumq; privilegijs.

Br. Dno
Dno 100.

Scribit Alfenus, Duo societa-
tem coierunt, vt Grammatica
docerent, & quòd ex eo artificio
quæstus fecissent, commune eo-
rum esset, de eate quæ voluerūt
fieri, in pacto conuento societatis proscripse-
runt. Vlpianus Grammaticam inter libe-
ralia studia numerat, quæ Græci, inquit,
ἐλευθέρια appellat. Alfenus artificium vo-
cat, propter quæstum nimirū, qui ex ea in-
stitui à Professoribus solet. Qua ratione
Plato (opinor in Sophista) liberalissimas
quasq; artes & scientias abuti χρηματιστικῆς,
hoc est, artis quærēdæ pecuniæ vocabulo,
scribit. Fuit autē hic quæstus Alfeni tem-
poribus longè vberrimus, magna discen-
tium & doctorum copia. Interdū vt supra

SCIP. GENTI-
LIS ORIGINVM
ad Pandectas

LIBER SINGVLARIS.

Antistium Labeonem acce-
pimus, cū omnis doctrinæ
præsidij instructum ad ius
ciuile cognoscendum, expli-
candumque accessisse: tum
verò innumerabiles eius velut nodos nō
alia re magis, quàm vocabulorū originis,
quàm Græci *ἔτυμολογίαν*, Plautus veruer-
bium appellant, diligenti inuestigatione
expediuisse. Gaij verò eius, qui ad legem
xii. Tabul. politissimos commentarios
scripsit, septimus de vocabulorum origi-
ne laudatur à Gellio liber. Quo numero, si
istamen numerus, vt existimo fuit, Cato-
nis quoque Originum libri, teste Aemilio
Probo, continebantur. Sed Gaij magis vo-
cabulorum fuerūt, Catonis magis rerum.
Quos si haberemus, pulcherrimos scien-
tiæ fructus perciperemus. Nunc quæ rui-

I N D E X

<i>Sanctum.</i>	272
<i>Sequester.</i>	321
<i>Serui, mancipia.</i>	318
<i>Sicarij.</i>	329
<i>Solarium.</i>	344
<i>Sonticus morbus.</i>	317
<i>Spectacula, tetare.</i>	402
<i>Sponsalia sponsi.</i>	295
<i>Spurij.</i>	315
<i>Stipendium, tributum.</i>	343
<i>Stipulatio.</i>	377
<i>Supellex.</i>	348
<i>Taberna, contubernales.</i>	391
<i>Telum, βέλος.</i>	330
<i>Territorium.</i>	398
<i>Testamentum.</i>	379
<i>Toga, tugurium tigna.</i>	354
<i>Tribunus.</i>	284
<i>Triumviri, nocturni.</i>	285
<i>Turba.</i>	335
<i>Vidua.</i>	304
<i>Vrbs.</i>	393.

F I N I S.

Francofurti ad Moenum excudebat Nicolaus Bassæus. M. D. LXXXVIII.

7A
1210

BIBLIOTECA

Salv. 1^a DE LA

Universidad de Salamanca.

Est. 4ª Caj. 8 Núm. 67

AD.
PANDECT.

